

Öppningsanförande av folktingsordförande Ulla-Maj Wideroos på sessionen i Helsingfors 12 april 2008

När vi för ett år sedan träffades i Korsholm sa vi att de kommande åren kommer att präglas av förvaltningsfrågor. Vi är nu mitt inne i reformernas reformtidevarv. Nästan allt finns uppdukat på en bricka och väldigt litet är färdigt. Reformerna skapar oro - det är förståeligt. Men utgångspunkten måste vara att varje reform skall leda till något bättre. Bättre service, mera effektivitet, mera öppenhet för att ta några exempel. Reformerna skall alltså inte göras för reformernas skull utan för att man vill göra något annorlunda och bättre. Regeringen och riksdagen har ansvaret för att alla medborgare har tillgång till bästa möjliga service. Och med det menar jag att det finns ett speciellt ansvar för att reformerna inte skall missgynna finlandssvenskarna - varken på kort eller lång sikt. I detta sammanhang är det omöjligt att låta bli att nämna polisdistriktsreformen. Ur finlandssvensk synvinkel är det en misslyckad reform - varken mer eller mindre. Vi måste utgå ifrån att det misslyckandet inte upprepas. Och vi måste jobba ännu mera för att skapa förståelse för de finlandssvenska behoven. Det behövs nämligen särlösningar ibland för att tillgodose allas behov av service på sitt modersmål. Det är också skäl att påminna om att det att vi behöver särlösningar inte betyder att något är borta från någon annan. Det är tvärtom något till för samhället och landet. Hela samhället har nytta av att båda språkgrupperna får en bra och fungerande service. Alla har vi också nytta av en effektiv förvaltning - men inte en förvaltning som är så effektiv att den glömmer en rättvis och jämlik service. Bra service måste få kosta. Bra service skall också vara föremål för debatt. Vi måste givetvis själva vara aktiva och vara med i debatten. Vi skall också tåla kritik för våra ställningstaganden, men vi skall också kräva respekt för det vi står för. Folktinget har ett uppdrag baserat på lag och det uppdraget skall vi naturligtvis fullfölja. Alltså måste vi ta på allvar den undersökning som publicerades i går och som inte ger Folktinget speciellt höga vitsord för det arbete vi gör. Detta skall vi inte låta oss nedslås av utan fundera över varför vi tycker att vi gör en massa saker samtidigt som finlandssvenskarna tydligen inte "ser" vårt jobb. Det är klart att vårt arbete inte alla gånger skapar de största rubrikerna. Det skall inte heller vara vår målsättning. Vårt uppdrag kan heller inte handla om att bara vara emot - vi måste kunna visa på lösningar, olika nya modeller. Folktingets styrelse har fattat beslut om att ordna en strategikväll. Vi känner att det finns stora förväntningar på oss och vi vill naturligtvis göra vårt bästa för att leva upp till dem. Vi kommer naturligtvis inte att kunna ha svar på alla frågor som finns. Men vi måste hitta en gemensam plattform för alla de politiska rörelser som finns med i Folktinget. Det är just det som är Folktingets styrka - det att alla är med.

Det är alltså mycket finlandssvenskt på agendan just nu. Rundradions public-service-uppdrag och överhuvudtaget rundradions framtid har varit, är och kommer att vara föremål för vår och andras uppmärksamhet. Det borde vara en självklarhet, men det verkar inte vara så, att om ett språk skall hållas levande, om en kultur skall vara innehållsrik, om ett land verkligen skall vara tvåspråkigt så måste det finnas radio- och TV-kanaler på båda språken. Och då måste man acceptera att radio och TV på det mindre språket kostar mera än vad det kostar på det större språket. Bl.a. därför måste hälsningen till Yle vara att inte bara räkna tittare och lyssnare, inte bara euron och cent, inte mäta det finlandssvenska med det minsta måttet utan i stället visa förståelse och generositet gentemot det finlandssvenska. I saneringens iver finns uppenbart risken att man gör sådana ingrepp i det finlandssvenska utbudet som sedan inte går att reparera. Svenska Yle behöver egna utlandskorrespondenter för att ta ett exempel. Skulle jag vara Yle:s sats skulle jag göra allt för att vara en god förebild för hur man gör public-service på två språk! Det är tillåtet att skryta över att det finns en FST-kabal eller en ungdomsradiokanal på svenska. Och det är tillåtet att visa på en god modell för hur de två språken kan skötas.

Arbetet i den parlamentariska kommitté som minister Lindén har tillsatt, har just kommit igång. Det är ett viktigt arbete som där skall göras och i egenskap av medlem i arbetsgruppen kommer jag givetvis att hålla styrelsen informerad om vad som sker där. Just nu finns alltså inget att rapportera.

Bästa folktingsledamöter!

Jag hoppas på en livlig debatt, på bra utskottsarbete och givetvis bra beslut.

Välkomna!